

എന്റെ മരം

എൻ കൊച്ചു വീടിന്റെ തെക്കേ അതിരിലായ്
ഓമനത്തെയൊന്നു ഞാൻ നട്ടു.
വെള്ളമൊഴിച്ചു വളമിട്ടവൾക്കുഞാൻ
അമ്മു എന്നൊരു പേരും വച്ചു.
ഓരില രണ്ടില മൂന്നിലയങ്ങനെ
ദിവസവും അവളു വളർന്നുവന്നു.
എന്ത്ര വണ്ണമുള്ളവളെ കാണുവാൻ
എന്തു രസമായിരുന്നെന്നോ കൂട്ടരേ
പച്ചയിലകൾ നിറഞ്ഞൊരു ശാഖകൾ
ആടിയുലഞ്ഞു കൊച്ചിളം കാറ്റിലും
കാലം കടന്നുപോയ് ഇന്നെന്റെ അമ്മു
ആരും കൊതിക്കുന്ന സൗന്ദര്യമായ്
ഏവർക്കും ആശ്വാസമായവൾ ഇന്ന്
ആകാശമോളം വളർന്നു നില്പു.
എല്ലാക്കിളികൾക്കും കൂടുവെക്കാനവൾ തൻമടിത്തട്ടിലിടം കൊടുത്തു..
വേനൽ സമയം പണിതു തളർന്നവർക്കാത്തണൽ ആശ്വാസമേകിടുമേ.
ഇവളിന്നു നാടിന്റെ തണലാണേ...
ഇവളിന്നു ഏവർക്കും തുണയാണേ....

ദിയ തനസ് 8എച്ച്.